

skøn — kun vil ramme meget få ejendomshandler, i hvert fald i den første tid efter dets ikrafttræden. Denne påstand har det altså ikke været muligt at få verificeret, ligesom mindretallet har været ude af stand til at fremkalde besvarelse af sit spørgsmål, i hvilken udstrækning de såkaldte „ekstraordinært store“ fortjenester i forvejen er underkastet normal indkomstskat.

Af de grunde, ordførerne for mindretallet fremførte ved forslagens første behandling, er det principielt modstander af en lovgivning, hvorved den private kapitalopsparing i fast ejendom udnyttes som et skatteobjekt. . . . Vel er forslaget, som det nu fremtræder, lempeligere over for de fleste tidligere ejere end det oprindelige forslag, men for fremtidige ejere er det uforandret, ligesom det medfører skærpelse for dem, der har erhvervet ejendommene i de senere år eller afholdt betydelige beløb til forbedringer. Dets tendens er derfor uforandret: indførelse af et nyt skattemæssigt princip, hvis anerkendelse vil føre til en fuldstændig skat af konjunktursikret værdianbringelse.

Mindretallet vil derfor bestræbe sig for, så snart de politiske forhold tillader det, at *søge denne lovgivning ophævet*. . . .“

Ved lovforslagets 2. behandling udtalte *formanden*: „I anledning af det i betænkningen rejste spørgsmål om behandlingen af finansministerens ændringsforslag gør jeg opmærksom på, at jeg efter en foretagen undersøgelse ikke finder, at der er grund til at afvise at lade forslagene behandle som ændringsforslag.“

Efter at der havde været ført en indgående debat om sagen, vedtoges finansministerens ændringsforslag med 75 stemmer mod 6 (DK, SF og Holger Eriksen), idet 51 medlemmer (V og KF) afholdt sig fra at stemme.

Til 3. behandling afgav udvalget en tillægsbetænkning, indeholdende ændringsforslag om en ændret affattelse af tilføjelsen til § 19, stk. 1, i loven om særlig indkomstskat, hvorved tilføjelsen formuleredes som foran gengivet. Ændringen tilsigtede at fastslå, at i de tilfælde, hvor fortjeneste ved afståelse af fast ejendom skal beskattes for skatteåret 1961-62, gennemføres beskatningen efter de for dette skatteår i øvrigt gældende regler. Det betyder bl. a., at selskaber og foreninger for skatteåret 1961-62 ikke skal medregne de omhandlede fortjenester ved opgørelsen af den almindelige skattepligtige indkomst, men svare den særlige indkomstskat på 30 pct. (eller almindelig indkomstskat over 3 år).

Uden for tillægsbetænkningen stillede *Aksel Larsen* (SF) ændringsforslag om bortfald af 5 000 kr.-fradraget og om nedsættelse af fradragene efter den foreslåede nye § 7 A, stk. 4, i loven om særlig indkomstskat. Disse ændringsforslag forkastedes med alle øvrige stemmer mod forslagsstillerens og kommunisternes, mens ændringsforslaget i tillægsbetænkningen blev vedtaget uden afstemning.